

AVIZ
**referitor la proiectul Legii privind regimul juridic
al precursorilor care pot fi folosiți la fabricarea
ilicită a drogurilor**

Analizând proiectul Legii privind regimul juridic al precursorilor care pot fi folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.168 din 07.11.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Reglementarea din proiect intervine într-un domeniu prioritar al acțiunilor de combatere a fenomenului criminalității organizate, urmărind eliminarea surselor care alimentează consumul ilicit de droguri, prin instituirea unui control strict al operațiunilor cu precursorii acestor substanțe nocive și a unor sancțiuni corespunzătoare în cazul încălcării dispozițiilor legii. Reglementarea din proiect introduce în dreptul pozitiv obligații decurgând din convenții internaționale în materie, la care România este parte, și aliniază legislația română la cea europeană comunitară și la cea internațională, contribuind astfel la procesul integrării euroatlantice a României.

Prin natura unora din dispozițiile legii, potrivit cărora sunt incriminate anumite fapte de încălcare a prevederilor legii, aceasta se înscrie în categoria legilor organice potrivit art.72 alin.(3) lit.f) din Constituție.

2. Din punct de vedere al armonizării proiectului cu reglementările comunitare, semnalăm că în vederea punerii în aplicare a Convenției Organizației Națiunilor Unite contra Traficului ilicit de stupefiante, de la Viena din anul 1988, Comisia Europeană a elaborat mai multe acte normative, printre care și **Regulamentul 3677/1990** privind măsurile necesare **deturnării utilizării anumitor substanțe pentru fabricarea ilicită a substanțelor stupefiante sau psihotrope**. Acesta însă nu utilizează noțiunea de precursori ci vehiculează cu termenul de “substanță clasificată” în care sunt incluse substanțele definite ulterior drept “precursori”. **Regulamentul impune existența pentru toate operațiunile de import, export sau tranzit, a unei documentații corespunzătoare, care să includă identificarea substanței, și a cantității acesteia precum și a persoanei care face operațiunea și a destinatarului.** Toate operațiunile fac obiectul unor dosare speciale (care au un conținut precis determinat) și sunt înregistrate la autoritățile competente și există o strânsă colaborare între acestea, existând dispoziții concrete privind măsurile de control.

În baza aceluiași articol 12 din Convenția Națiunilor Unite, **Consiliul a adoptat Directiva 91/109 din 14 decembrie 1992**, privind fabricarea și introducerea în circuitul comercial a substanțelor utilizate pentru fabricarea ilicită a stupefiantelor și a substanțelor psihotrope. Directiva, prezentată ca fiind luată în considerație la elaborarea proiectului, are o reglementare mai detaliată decât Regulamentul și operează cu aceleași termene ca și proiectul.

Făcând o analiză comparativă putem aprecia că, fără să păstreze aceeași structură ca și Directiva, **proiectul realizează obiectivele acesteia prin preluarea normelor imperative și crearea obligațiilor stabilite de acestea: avize, autorizații, documentația necesară identificării factorilor implicați în tranzacții.** Mai mult decât atât proiectul merge mai în detaliu și stabilește măsuri și sarcini concrete, necesare implementării Convenției, și care se regăsesc în legislația comunitară doar sub formă de norme de principiu.

Semnalăm, totuși o diferență și anume faptul că Directiva prevede la condițiile necesare eliberării autorizațiilor și/sau avizelor,

competența și integritatea morală a persoanei fizice sau juridice fără să se precizeze cum se poate face dovada acestora (lipsa antecedentelor penale?).

În ceea ce privește transpunerea dispozițiilor **Regulamentului 1485/1996, referitor la declarațiile clientului cu privire la utilizările anumitor substanțe**, și care este invocat în Expunerea de motive, precizăm că **proiectul preia forma și condițiile cerute de acesta.**

Având în vedere cele expuse mai sus, apreciem că proiectul se armonizează cu reglementările comunitare invocate în Expunerea de motive.

3. Condiția prevăzută în art.8 alin.3 lit.b din proiect pentru furnizorul substanțelor din categoriile prevăzute în anexa nr.1 este generală, subiectivă și incontrollabilă, apărând mai degrabă ca o porțiță pentru încălcarea legii. Apreciam că textul trebuie să aibă caracter preventiv, să fie mai ferm și mai precis putându-se cere furnizorului să obțină un angajament al cumpărătorului de a nu folosi substanțele respective în scopuri ilegale.

4. În art.9 alin.4, textul prevede ca o “**persoană responsabilă**” să aibă obligații exprese privind păstrarea și evidența precursorilor. Considerăm însă că termenul este impropriu folosit, cu atât mai mult cu cât pentru aceeași persoană, în **art.15 alin.3**, se folosește formularea “**persoană desemnată ca responsabil cu precursorii**”, iar în **art.21 lit.b** formularea “**persoana responsabilă de activitatea cu procurorii**”, în ambele cazuri nefiind implicată vreo problemă privind starea de responsabilitate a persoanei. În consecință, propunem reformularea art.9 alin.(4).

5. În art.27, privind enumerarea faptelor contravenționale, expresia din partea introductivă a textului “**dacă potrivit legii penale nu sunt considerente infracțiunii**” este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevede că fapta descrisă **ca atare**, drept contravenție, în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională, nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând prin interpretare, să schimbe caracterizarea ei juridică. De altfel, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii. Prin urmare, expresia la care ne referim trebuie eliminată din textul art.27.

6. Fapta prevăzută la **lit.i) din art.27** drept contravenție, prezintă prin conținutul ei pericolul potențial al unei infracțiuni și, practic, poate fi un text acoperitor pentru eliberarea precursorilor oricărei persoane, deoarece **operatorul** care nu are autorizație sau aviz (textul prevede “care nu prezintă autorizația, respectiv avizul”) poate fi o persoană din afara sistemului, putând aparține chiar și unui cerc infracțional. Textul, legitimând deci o operațiune “pe încredere” cu multiple implicații posibile, ar trebui să fie reexaminat, iar fapta calificată eventual, ca fiind infracțiune.

7. Infracțiunile prevăzute în **art.32 și art.34**, apreciem că nu sunt concepute și definite în mod corespunzător. Astfel, **alin.(2) al art.32** trebuie considerat ca o ipoteză a faptei din alin.1, iar **art.34**, care revine la faptele din art.32, reprezintă o agravantă a ipotezelor de incriminare prevăzute în alin.(1) și (2) din art.32, încât ar trebui tratat ca alin.(3) al acestui text. Ca atare, propunem reformularea alin.(2) și (3) al art.32, astfel:

“(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează și comercializarea de precursori de către agenți economici ori persoane fizice neautorizate pentru activitatea cu astfel de substanțe.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) sau (2) sunt săvârșite în scopul producerii sau folosirii ilicite a drogurilor, altele decât drogurile de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi”.

Pe cale de consecință, începând cu art.35 care devine art.34, articolele urmează a fi renumerotate, făcându-se în conținutul lor recorelările necesare impuse de noua numerotare a textelor.

II. Observații privind redactarea și de tehnică legislativă

1. La **art.3 alin.(3)**, pentru un plus de claritate a textului ar trebui să se precizeze **de către cine și prin ce act** se completează sau modifică Anexa nr.1, la propunerea Ministerului Sănătății și Familiei.

2. La **art.4 alin.(1)**, privind obligația obținerii avizului prealabil al Inspectoratului General al Poliției, ar trebui stabilit **un termen** în care se eliberează acest aviz; la **alin.(2)** apare necesară corelarea textului cu prevederea de la art.5 care elimină obligativitatea obținerii avizului Ministerului Industriei și Resurselor.

3. La **art.6 alin.(1)**, textul ar trebui redactat la timpul prezent (“se efectuează”) pentru a accentua caracterul normativ al dispoziției,

iar în loc de operatori “avizați” ar trebui spus “și care au obținut avizul conform prevederilor art.4”.

4. La **art.8 alin.(3) lit.a)**, sintagma “în ultimele luni” este imprecisă, fiind necesar stabilirea termenului care se are în vedere.

5. La **art.17**, expresia “care se efectuează **fără atingerea fizică a teritoriului României**”, este neclară și ar trebui precizată.

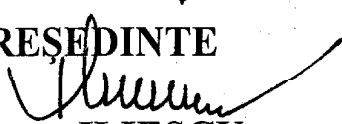
6. La **art.21**, în textul introductiv, din considerente gramaticale, expresia “**se retrag**”, propunem să fie înlocuită prin expresia “**se retrage**”.

7. La **art.27 alin.(1) lit.d)**, pentru folosirea unitară a noțiunilor, propunem înlocuirea expresiei “unei persoane responsabile” prin expresia “unei persoane responsabile de activitatea cu precursorii”.

8. **Art.29**, în mod logic trebuie să fie plasat **după** art.30.

9. În întregul proiect, propunem eliminarea, ca nefiind necesară, a expresiei “din această lege” (în cazul trimiterilor la unele articole), precum și a sintagmei “Direcția Generală de Asistență Medicală și Farmaceutică”, deoarece aceasta este o structură în cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, fără personalitate juridică, referirile în cauză (art.10; 17; 23; 27 lit.b), lit.g), lit.h) trebuind să aibă în vedere doar ministerul, ca persoană juridică.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București 9.10.2001
Nr. 1187